

Nr 312.

Av herr Jacobsson i Igelsbo m. fl., om anslag till insamlande av statistiska uppgifter över sötvattensfisket.

I årets statsverksproposition har upptagits ett med 3 000 till 15 000 kronor ökat belopp till insamling av primäruppgifter över avkastningen av saltvattensfisket. Från sötvattensfisket ha tidigare vid flera tillfällen från såväl kungl. lantbruksstyrelsen som från enskilda motionärers sida framförts önskemål om upptagande av statistik jämväl för detta fiske, varigenom en mera ingående kännedom om detsammias avkastningssiffror, redskap, förnödenhetsförbrukning och allmänna värde ur folkförsörjningssynpunkt bättre kunde framträda. Detta borde kunna bli fallet om en allsidig statistik finge upptagas. Sötvattensfisket tillhör de näringsgrenar, vilka ligga skyddade inom landets gränser. Med en rationell skötsel är och ännu mera borde detta fiske bliva en viktig faktor i folkhushållet, framför allt gäller detta under sådana tider då tillgången på andra födoämnen kan tänkas vara beskuren. Vid framställningar om förbättringar inom fisket i fråga, oavsett om det gäller fiskevårdande uppgifter, redskapsförbrukning eller vid skador genom invallningsföretag, sjösänkningar, vattenföroreningar och genom övningsbombningar i fiskrika vatten, har det alltid visat sig att beräkningsgrunden för den skada eller fördel som kan vinnas svårigen kan låta sig fastställas. Detta beror till större delen på avsaknaden av statistiskt underlag för fisket inom våra sötvatten.

Ett eventuellt uppläggande av reservförråd av redskap för fisket för framtida behov måste helt byggas på statistik över förbrukningen av de redskapsarter, som främst måste ingå häri. Detta saknas helt för sötvattensfiskets del.

Myndigheternas åtgärder för stödjande av sötvattensfisket grunda sig i de flesta fall på den statistik som upptogs för år 1923, vilken numera icke på något sätt kan återspegla det faktiska förhållandet i fråga om avkastning m. m. Tidigare har vid kungl. lantbruksstyrelsens bokföringsstationer påvisats, att avkastningen av vårt insjöfiske sett mot 1923 års statistik nu är minst 50 % högre.

Vid en för år 1948 företagen undersökning i Västmanlands länsdel av Mälaren över fiskets avkastning m. m. har man kommit till följande siffror, vilka tala sitt tydliga språk.

Enligt 1923 års statistik skulle i denna del av Mälaren vara sysselsatta 47 st. yrkesfiskare och 31 st. binäringsfiskare.

Redskapsvärdet	78 149 kronor
Båtar och motorer	43 016 »
Avkastningen i kg	60 090 kg
Avkastningen i kr.	64 801 kronor.

Enligt undersökningen för år 1948 har man fått följande siffror:

Yrkesfiskare	32 st.
Binäringsfiskare	30 »
Redskapsvärde	184 852 kronor
Båtar och motorer	87 600 »
Avkastning i kg	174 931 kg.
Avkastning i kr.	274 027 kronor.

Dessa siffror ge ett klart belägg för att insjöfiskets insats i den allmänna folkförsörjningen har ökat.

Med tanke på de framsteg som organisationsverksamheten gjort inom sötvattensfisket, trots de långa avstånden och de spritt boende fiskeutövarna, torde insamling av sådana uppgifter lämpligen böra samordnas mellan vederbörande myndigheter och organisationer, varvid bör medtagas såväl avkastningen som redskapsinvesteringen, båtar samt motorer m. m. Måhända torde det kunna vara lämpligt att begränsa insamlingen av uppgifter till de fyra största insjöarna.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att anslaget för fiskets befrämjande i de särskilda orterna måtte höjas med 10 000 kronor utöver vad upptagits i propositionen för året 1950—51 att utgå till insamlande av statistiska uppgifter över sötvattensfisket.

Stockholm den 26 januari 1950.

Edvin Jacobsson

i Igelsbo.

A. Widén.

Karl Andersson

i Björkäng.

David Boman

i Stafsund.

Sven J. Vigelsbo.

Rudolf Boman

i Kieryd.

K. Gust. Wirtén.

J. Onsjö.

Hj. Åhman.

Harald Andersson

i Dunker.